

lyik belőlünk. Vajon nem érvényes-e reánk a prófétai szó:
 "Mert kettős gonoszságot követett el az én népem: Elhagytak
 engem, az élő vizek forrását, hogy kutakat ássanak maguknak;
 és repedezett kutakat ástak, amelyek nem tartják a vizet."
 /Jer 2,13/

A hallottakra figyelmezés más szóval itt azt is je-
 lenti, hogy törődünk az üdvösséggel. Kálvin szerint az üdvös-
 ség szó itt képletesen a tanításra vonatkozik. "Mert amennyi-
 ben az Úr nem másképpen akarja üdvözíteni az embereket - mond-
 ja tovább Kálvin -, hanem éppen az evangélium által: tehát ha
 azzal nem törődünk, akkor Istennek minden segítségét visszau-
 tasítjuk, mert "Istennek hatalma az minden hívőnek üdvösségére."
 /Rm 1,16/ Ugyancsak ő hívja fel figyelmünket arra, hogy "nem-
 csak az evangélium visszautasítása, hanem a vele való nemtörő-
 dés is igen súlyos büntetést érdemel."

Nem haszontalan, ha a templom csendjében megvizsgál-
 juk: egyéni életünk, gyülekezeti életünk ^{nem} arra példa-é, hogy sok
 mindennel törődünk mi, csak éppen a legfontosabb dologban, az
 üdvösséggel, a megtartó evangéliummal szemben vagyunk figyel-
 metlenek, felelőtlenek, vigyázatlanok; vagy pedig olyan emberek
 vagyunk, akik figyelnek a hallottakra, törődnek az üdvösséggel?
 Itéeljétek meg ti magatok !

Akik biztosították számunkra.

Ma emlékeztet minket Isten beszéde azokra a drága ö-
 sökre, akik biztosították számunkra az evangéliumot. Mert az
Ige eredetiségét és tisztaságát az áthagyományozás biztosítja.
 Az apostolok nemcsak meghallották Jézus beszédét, hanem tovább
 is mondták. Az Ige hallgatói egyuttal hirdetői is annak."
 Áldjuk Istenünket azokért, akik magyar református egyházunkban
 a legkegyetlenebb üldözések idején is megőrizték, biztosították